

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010265
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010265.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného H. U., nar. X. H. XXXX v D., trvalé bydlisko T. XXX/XX, J. Q. T., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 13. decembra 2021, č. k. 8Nt/51/2021-28, na neverejnom zasadnutí konanom 17. marca 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného

H. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len okresný súd) uznesením z 13. decembra 2021, č. k. 8Nt/51/2021-28, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) návrh odsúdeného H. U. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 0T/19/2021 zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.).

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že mu bol doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 0T/19/2021, v ktorom odsúdený ako dôvod obnovy konania uviedol nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by podľa neho mohli mať vplyv na rozhodnutie súdu o jeho vine. Takou novou skutočnosťou a dôkazom má byť skutočnosť, že nedošlo k vyhodnoteniu jemu odobratej vzorky krvi a na jeho žiadosť o oznámenie, akým spôsobom došlo k naloženiu s predmetnou vzorkou a či vôbec boli výsledky odberu doručené do vyšetrovacieho spisu nedostal od OČTK relevantnú odpoveď.

3. Okresný súd k tomu uviedol, že trestné stíhanie vodiča motorového vozidla pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky nie je vylúčené v prípade, ak sa nepodarilo objektívne (odberom a vyšetrením krvi) zistiť presné množstvo alkoholu v krvi vodiča v čase jazdy. Citované ustanovenie totiž podmieňuje trestnú zodpovednosť stavom, ktorý vylučuje spôsobilosť na výkon zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých by mohol páchatel' ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Taký stav síce možno usudzovať predovšetkým z množstva (hladiny) v krvi vodiča, ale ak nie je tento údaj k dispozícii, je možné a nutné stav vylučujúci spôsobilosť vyvodiť zo súhrnu ostatných okolností, za ktorých bola jazda vodiča motorového vozidla uskutočnená, napr. z druhu a množstva alkoholických nápojov požitých pred jazdou vodičom, zo spôsobu jazdy, z celkového správania vodiča pred nehodou i po nej a pod. (bližšie pozri PR Rč 5/2000, s. 221). Pokiaľ ide o výsledok dychovej skúšky vodiča uskutočnenej pri kontrole, ten bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný výsledkom 0,62 mg/l, čo je v prepočte 1,29 promile alkoholu v dychu. Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00g/kg, teda 1 promile. Sám obvinený pri výsluchu pred Okresným súdom Piešťany uviedol, že vypil dva poháre vína, pri šoférovaní nepocíťoval problémy a dodatočne si uvedomil, že bolo šťastím, že bol zastavený. Výsledok dychovej skúšky nebol žiadnym relevantným spôsobom spochybnený. Opakovanú dychovú skúšku vodič odmietol a požiadal o odber krvi. Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva,

že odsúdeným namietaný dôkaz (výsledok toxikologicko - chemickej analýzy) bol k dispozícii resp. bolo možné vyčkat' na jeho vykonanie v čase rozhodovania vo veci OT/19/2021. O uvedenej skutočnosti mal teda súd v čase rozhodovania o vine obvineného vedomosť.

4. Okresný súd na poznamenal, že v prípade domnienky, že došlo zo strany súdu k pochybeniu, uvedená skutočnosť by mohla byť dôvodom pre prípadné podanie odporu. V danom prípade je potrebné konštatovať že samotný obvinený a jeho obhajca sa vzdali práva na podanie odporu voči predmetnému trestnému rozkazu a tým i prijali skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia došlo bez vykonania dôkazu, ktorého sa v konaní o povolenie obnovy konania domáhajú, pričom však súd na základe výsluchu obvineného, predloženého vyšetrovacieho spisu, a predložených dôkazov ustálil bez pochybností vinu odsúdeného. Okresný súd ďalej uviedol, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, nakoľko konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. Zároveň uviedol, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008).

5. K argumentu obhajoby ohľadne možného pochybenia zo strany orgánov činných v trestnom konaní okresný súd uviedol, že sa vychádza zo všeobecného predpokladu, že si osoby riadne plnia povinnosti, resp. že v procesoch sa dodržia predpísané služobné pravidlá (normy). Uvedené platí, kým nie je preukázaný opak. Vychádzajúc z uvedeného, návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov stržm. J. F., stržm. J. R. a odsúdeného odmietol, nakoľko by neprinesli žiadne relevantné dôkazy.

6. Na záver okresný súd uviedol, že zistil, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto sú návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

7. Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil voči nemu odsúdený do zápisnice sťažnosť. Prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

8. Odsúdený sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 11. februára 2022.

9. V sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nezákonné. Nestotožňuje sa s odôvodnením napadnutého uznesenia, ktoré v sťažnosti cituje s tým, že podľa jeho názoru okresný súd účelovo vyhodnotil ním namietané skutočnosti, pričom jeho závery vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia. Základným právom účastníka súdneho konania je jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru. Z judikatúry ESLP vyplývajúcej z čl. 6 Dohovoru vyplýva požiadavka, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé.

V súvislosti s podstatou jeho návrhu na povolenie obnovy konania a absencii výsledku toxikologicko - chemickej analýzy jemu odobratej vzorky krvi zopakoval, že 9. apríla 2021 bol pri cestnej kontrole podrobený jednej dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériového čísla A410060, ktorú vykonal s pozitívnym výsledkom s hodnotou 0,62 mg/l., že uvedenej hodnote v čase vykonávania dychovej skúšky neveril, v dôsledku čoho opakovanú dychovú skúšku odmietol vykonať a pri výsluchu ako obvinený žiadal o vyšetrenie odberom vzorky krvi a jej toxikologicko - chemickú analýzu a zároveň žiadal o vypracovanie znaleckého posudku v súvislosti s vplyvom liekov, ktoré užíval, na hodnotu nameraného alkoholu v krvi. Uvedený postup zvolil z toho dôvodu, že mal skutočne pochybnosti nad nameranou hodnotou alkoholu v krvi s poukazom na to, koľko vypil vína v obedňajších hodinách 9. apríla 2021 (išlo o dva poháre vína), ako aj s poukazom na lieky, ktoré v tom čase užíval. Nakoľko mal pochybnosti o nameranej hodnote alkoholu a možnom nesprávnom nameraní prístrojom AlcoQuant, žiadal o odber vzorky krvi. Tieto skutočnosti sú podľa odsúdeného v rozpore s tvrdením okresného súdu, že výsledok dychovej skúšky bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný a nebol žiadnym relevantným spôsobom spochybnený. Prítomnosť alkoholu v krvi bola zistená len z výsledku jednej dychovej skúšky, ktorá nebola objektivizovaná žiadnym iným spôsobom (napríklad výsledkom krvnej skúšky), preto nemožno v žiadnom prípade tvrdiť, že výsledok dychovej skúšky bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný. Neexistujúca vzorka krvi a výsledky z nej predstavujú také skutočnosti a „dôkazy“ súdu skôr nežné, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. V ďalšom poukázal na to, že vzorka krvi mu bola skutočne odobratá, avšak do dnešného dňa nevie, ako bolo s jeho vzorkou krvi príslušníkmi PZ naložené. Uvedený postup podľa neho hraničí s naplnením základných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa prípadne marenia spravodlivosti, nakoľko v demokratickom a právnom štáte nemožno

pripustiť, aby sa s DNA občana (vzorkou krvi) narábalo spôsobom, aký ilustruje v návrhu na povolenie obnovy konania. Chronologický prehľad udalostí (konkrétnych žiadostí) bližšie špecifikoval v návrhu na povolenie obnovy konania, na čo týmto primerane poukazuje.

10. K argumentácii okresného súdu, že mal možnosť využiť opravný prostriedok proti vydanému trestnému rozkazu odsúdený uviedol, že v čase vydania trestného rozkazu mu nebola známa skutočnosť, že sa jemu odobratá vzorka krvi stratila. Uvedenú skutočnosť zistil až s odstupom času. To je v skutočnosti aj dôvod, pre ktorý podal návrh na povolenie obnovy konania. V čase vydania trestného rozkazu nemohol mať vedomosť o tom, že sa vzorka jeho krvi stratí, nakoľko k jej strate došlo evidentne až následne po vydaní trestného rozkazu. V čase vydania trestného rozkazu v rámci tzv. superrýchleho konania bol v domnení, že vzorka krvi bude riadne podrobená analýze a pokiaľ by bol výsledok analýzy v jeho prospech, spoliehal sa na možnosť využitia inštitútu povolenia obnovy konania, resp. na iný príslušný postup orgánov štátnej správy. V súvislosti s nepodaním odporu proti trestnému rozkazu odsúdený uviedol, že táto trestná vec bola realizovaná v tzv. superrýchlom konaní v zmysle ustanovenia § 204 Tr. por., a to aj napriek tomu, že poverenému príslušníkovi PZ a dozorujúcemu prokurátorovi bola známa skutočnosť, že mu bola odobratá vzorka krvi a že žiadal o jej analýzu (pochybnosť nad výsledkami dychovej skúšky som uvádzal počas celého konania). Doposiaľ mu nie je zrejmé, z akého dôvodu bola vec realizovaná postupom podľa § 204 Tr. por., keď výsledok dychovej skúšky nebol žiadnym relevantným spôsobom objektivizovaný. Poukázal na to, že postupom podľa § 204 Tr. por. bol na jeho osobu vytvorený neprimeraný nátlak, aby sa k trestnému činu priznal, ktorý bol umocnený tým, že prokurátor spolu s obžalobou podal aj návrh na jeho vzatie do väzby a to aj napriek tomu, že na takýto postup nebol podľa jeho názoru žiadny dôvod. Za tejto situácie (pri vedomí, že môže byť stíhaný väzobne) proti trestnému rozkazu odpor nepodal, nakoľko mu bol uložený podmienený trest. Je toho názoru, že v rovnakej situácii by každý na jeho mieste postupoval rovnako a aj napriek tomu, že nebola v tom čase vykonaná analýza vzorky krvi, odpor by nebol podaný. Jeho postup bol logickým vyústením situácie, v ktorej sa nachádzal. Napriek tomu, že bol presvedčený o nesprávosti dychovej skúšky, opravný prostriedok nevyužil len z toho dôvodu, aby bol po 2 dňoch strávených v CPZ prepustený zo zadržania na slobodu.

11. Okresný súd napriek uvedeným závažným skutočnostiam ohľadom absencie vzorky krvi zľahčuje uvedenú skutočnosť chýbajúcej vzorky krvi a vychádza zo všeobecného predpokladu, že si osoby riadne plnia svoje povinnosti, resp. že v procesoch sa dodržiavajú predpísané služobné pravidlá. S takýmto názorom súdu sa nemožno stotožniť, nakoľko tento všeobecný predpoklad riadneho plnenia povinností bol evidentne vyvrátený predloženou komunikáciou s ODI Trnava, z ktorej nepochybne vyplýva, že ODI Trnava nemá vedomosť o tom, kde sa jemu odobratá vzorka krvi v súčasnosti nachádza, resp. ako s ňou bolo naložené. Už len z tejto samotnej skutočnosti je zrejmé, že príslušníci PZ evidentne nepostupovali podľa vyššie uvedeného všeobecného predpokladu a práve z tohto dôvodu ich navrhoval v konaní vypočuť. S poukazom na tieto skutočnosti nerozumie záveru okresného súdu, že výsluchy stržm. F. a stržm. R. by neprinesli žiadne relevantné dôkazy. Práve naopak, uvedené osoby sa mohli a mali bližšie vyjadriť k tomu, ako naložili s odobratou vzorkou krvi o tom ako im bola odovzdaná vo Fakultnej nemocnici v Trnave, komu ju odovzdali, kde sa nachádza, akým spôsobom bola prípadne znehodnotená a pod. Okresný súd rezignoval na svoju povinnosť náležite zistiť skutkový stav a bez relevantného dôvodu odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy. Je toho názoru, že okresný súd vydal napadnuté uznesenie predčasne, keďže dostatočne nezistil skutkový stav veci tak, aby mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je odsúdený toho názoru, že napadnuté uznesenie bolo vydané predčasne a je potrebné ho zrušiť a doplniť dokazovanie výsluchom stržm. F. a stržm. R., že bude potrebné vyžiadať od ODI Trnava vzorku krvi, aby mohla byť podrobená toxikologicko - chemickej analýze a podľa výsledku aby mohol súd vo veci rozhodnúť (teda aby súd postupoval v zmysle ustanovenia § 398 ods. 1 Tr. por.), eventuálne vyžiadať potvrdenie od ODI Trnava, akým spôsobom bolo naložené s odobratou vzorkou krvi. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti v konečnom návrhu odsúdený žiadal, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

13. Prokurátor sa k písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

14. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného dňa 1. marca 2022.

15. Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

16. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

17. Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. O návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté v primeranej lehote na verejnom zasadnutí, pričom sa konalo v neprítomnosti odsúdeného, ktorý s týmto postupom vyslovil súhlas. Okresný súd taktiež postupom súladným s Trestným poriadkom vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

18. Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, krajský súd konštatuje, že okresný súd správne vykonané dôkazy posúdil a vyhodnotil individuálne ako aj v ich súhrne a dospel k správne mu záveru o tom, že v danom prípade podmienky pre prípadnú obnovu konania neboli splnené.

19. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

20. K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr než známe. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne

úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Záver tohto teoretického exkurzu možno zhrnúť tak, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

21. V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku v tom zmysle, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí najskôr skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

22. V napadnutom uznesení sa okresný súd dôsledne vysporiadal s okolnosťami, ktoré podľa názoru odsúdeného mali zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil. Rovnako zdôvodnil, prečo odmietol vykonať odsúdeným navrhnuté dôkazy. Krajský súd sa (v relevantnej časti) stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia bez nutnosti tieto argumenty na tomto mieste podrobne opakovať, keďže v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v rozhodnutí o sťažnosti.

23. Na zdôraznenie správnosti argumentácie okresného súdu krajský súd opakuje, že kľúčové pre posúdenie odsúdeným podaného návrhu ako nedôvodného je, že skutočnosti resp. dôkazy ním opísané v návrhu nie sú z pohľadu okresného súdu predtým skôr neznáme. Naopak, z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/19/2021 je evidentne zrejmé, že okresný súd už pred meritorným rozhodnutím vedel, že odsúdený sponchyboval správnosť výsledku prvotnej dychovej skúšky, ktorú pri policajnej kontrole vykonal prostredníctvom certifikovaného prístroja AlcoQuant 6020 s pozitívnym výsledkom (výsledok skúšky v spise na č. I. 19), že druhú dychovú skúšku odmietol a domáhal sa vyšetrenia krvi (zápisnica o výsluchu obvineného z 10. apríla 2021 v spise na č. I. 10 a nasl.), za ktorým účelom mu aj bola odobratá vzorka krvi (žiadanka pre akútne toxikologické vyšetrenie z 9. apríla 2021 v spise na č. I. 22), ktorá mala byť podrobená toxikologicko - chemickej analýze. Súc si vedomý tejto skutočnosti (odberu krvi na analýzu), odsúdený v pôvodnom konaní pred okresným súdom na tomto dôkaze nakoniec netrval, ale akceptoval skutkový stav tak, ako ho na podklade skráteného vyšetovania (primárne iných vo veci vykonaných dôkazov) ustálil okresný súd v skutkovej vete výroku o vine trestného rozkazu, ktorú akceptáciu odsúdený explicitne vyjadril tým, že odpor voči predmetnému trestnému rozkazu nepodal. A nakoľko odpor nepodal ani prokurátor, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, čím bola táto trestná vec skončená.

24. Je potrebné zdôrazniť, že odsúdený bol už v pôvodnom konaní zastúpený advokátom, dokonca tým istým, ktorý ho aktuálne zastupuje aj v tomto konaní, teda už v pôvodnom konaní mal k dispozícii odbornú právnu pomoc a mohol sa tak radiť o spôsobe svojej obhajoby. Odsúdený bol v pôvodnom konaní pred vydaním meritorného rozhodnutia aj vypočutý (zápisnica o výsluchu z 11. apríla 2021 v spise na č. I. 65), no pri výsluchu túto, z jeho pohľadu kľúčovú okolnosť nenamietal ani sám, ani prostredníctvom prítomného obhajcu, hoci mu v tom nebránili žiadne okolnosti.

25. Možno preto uzavrieť, že ak odsúdený v pôvodnom konaní na vykonaní vyššie uvedeného dôkazu pred konečným rozhodnutím okresného súdu o svojej vine netrval, hoci ho v pôvodnom konaní sám inicioval, nemôže sa neskôr úspešne domáhať obnovy konania s poukazom na svoj subjektívny názor, že tento dôkaz vzhľadom na svoj význam predsa len mal byť okresným súdom vykonaný už v pôvodnom konaní, nakoľko by mohol viesť k inému záveru o jeho vine. Je tomu tak z dôvodu, že na túto skutočnosť, resp. tento dôkaz už nemožno nahliadať ako na nový, okresnému súdu skôr neznámy. Aj doterajšia judikatúra k obnove konania (bližšie pozri R 6/1997, R 32/1992) ustálila, že skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu (ako v tomto prípade) alebo sú to skutočnosti všeobecne známe a nedokazujú sa, nemožno považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy, a to ani vtedy ak sa okresný súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevyrovnal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich vyhodnotil nesprávne.

26. S poukazom na prezentované skutočnosti krajský súd konštatuje, že v posudzovanej trestnej veci skutočne nevyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti

činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čím neboli v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por. splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania. 27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.